

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **K.**, zastúpenej JUDr. R., advokátom, proti žalovanej **JUDr. E.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu S. **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 16 Cbi 55/04, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2006 č. k. 5 Obo 6/2006–71, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu sa **z r u š u j e** a vec sa mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 14. novembra 2005, č. k. 16 Cbi 55/04–62 zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala uložiť žalovanej povinnosť vylúčiť z podstaty nehnuteľnosť – byt V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc o odvolaní žalobkyne uznesením z 31. januára 2006 č. k. 5 Obo 6/2006–71, odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., ako oneskorene podané. Pri rozhodnutí vychádzal z toho, že zásielka s rozsudkom bola žalobkyni uložená na pošte po predchádzajúcom opakovanom bezvýslednom doručovaní 29. novembra 2005. Žalobkyňa zásielku skutočne prevzala 7. decembra 2005. Odvolanie podala na poštu 21. decembra 2005. Za deň doručenia považoval tretí deň po uložení zásielky podľa § 47 ods. 2 O. s. p. a odvolanie podané 22 dní po uložení, za podané oneskorene.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. V dovolaní uviedla, že v konaní jej bola postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého

stupňa prevzala 7. decembra 2005 po jedinom oznámení o uložení zásielky. Zásielka nebola uložená až po bezvýslednom prvom doručovaní a zanechaní oznámenia o tom, kedy sa bude znovu doručovať. Nie sú preto splnené podmienky, stanovené v § 47 ods. 2 O. s. p. pre to, aby sa zásielka považovala za doručeníu uložení. Odvolanie, podané 21. decembra 2005, bolo podané včas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 O. s. p. platí, že ak bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O. s. p.) alebo uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p.).

Uznesenie o odmietnutí odvolania, ktoré žalobca napadá dovolaním, nie je v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. uvedené. Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Okrem iných zakladá prípustnosť dovolania aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/). Odňatím možnosti konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom

ide tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručovania zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane aj nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 47 ods. 2 O. s. p.).

Len ak pred uložením zásielky na pošte boli urobené všetky úkony predpísané v § 47 ods. 2 O. s. p., možno zásielku, ktorá nebola účastníkovi skutočne doručená, považovať za doručenú. Dovolací súd, skúmajúc prípustnosť dovolania, vykonal dokazovanie na zistenie okolností doručovania rozhodnutia súdu prvého stupňa. Vypočul poštovú doručovateľku D. a zadovážil jej doručovaciu kartu z 28. novembra 2005 a z 29. novembra 2005.

Z uvedených dôkazov vyplýva, že doručovateľka doručovala zásielku, podanú na pošte B. X. pod č. X., na adresu žalobkyne 28. novembra 2005. Keďže žalobkyňa nezastihla, nechala jej oznámenie o tom, že zásielku bude znovu doručovať nasledujúci deň. Zásielku znovu doručovala 29. novembra 2005 a keď sa jej ju nepodarilo doručiť, nechala oznámenie o uložení zásielky na pošte a zásielku odovzdala príslušnému pracovníkovi pošty.

Doručovateľka podrobne popísala spôsob doručovania, aj obsah výzvy, ktorá sa zanecháva adresátovi po prvom neúspešnom doručovaní. Uviedla, že okrem údajov o zásielke je tam meno adresáta a dátum, kedy sa bude zásielka znovu doručovať. Z jej výpovede vyplynulo, že na výzve sa neuvádzala hodina, kedy sa bude zásielka doručovať. To, že hodina opakovaného doručovania na výzve nebola uvedená, vyplýva aj z oboch doručovacích kariet. Na karte z 28. novembra 2005 (pri č. l. 98 spisu) je pri spornej zásielke poznámka „výzva na doručenie dňa 29. 11.“ bez uvedenia hodiny. Na karte 29. novembra 2005 (pri č. l. 114 spisu) je poznámka „POZ“, čo zrejme znamená ponechané oznámenie o uložení, nevyplýva však z nej hodina, kedy bola zásielka doručovaná.

Z uvedeného vyplýva, že pri doručovaní zásielky nebol dôsledne dodržaný postup stanovený v § 47 ods. 2 O. s. p., keď na oznámení nebola uvedená hodina, kedy sa uskutoční opakované doručovanie. Zásielku preto nie je možné považovať za doručенú v tretí deň po jej uložení. Za doručenie možno považovať až deň skutočného prevzatia zásielky, teda 7. decembra 2005. Odvolanie, ktoré bolo podané na poštu 21. decembra 2005, bolo podané včas v pätnásť dňovej lehote. Dovolací súd odvolanie nesprávne odmietol.

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 237 písm. f/ O. s. p. prípustnosť dovolania. Táto vada je zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v konaní, postihnutom takouto procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil podľa § 243b O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2009

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu